

Ewangelia Marka

Глава 14

1. Через два дні була Пасха й Опрісноки. Архиєреї та книжники вишукували, як Його підступом схопити і вбити. 2. Але, казали, щоб не на свято, аби не було якогось заколоту в народі. 3. Коли був він у Витанії в оселі Симона прокаженого і сидів за столом, прийшла жінка, що мала алебастрову пляшечку дорогоцінного пистикійського нардового мира. Надбивши алебастрову пляшечку, поливала Йому голову. 4. Деякі обурювалися між собою [і говорили]: Навіщо така трата мира? 5. Це миро можна продати більш як за триста динаріїв та роздати бідним! Усе докоряли їй. 6. Ісус сказав: **Лишіть її. Навіщо її бентежите? Вона добру справу зробила мені!** 7. **Завжди маєте бідних біля себе, і будь-коли можете робити їм добро; мене ж не завжди маєте.** 8. **Що вона могла - те й зробила: заздалегідь змастила моє тіло перед похороном.** 9. **Щиру правду кажу вам: де тільки проповідуватиметься [ця] Євангелія по всьому світі, - це, що вона зробила, буде сказано в її пам'ять.** 10. І Юда Іскаріотський, один з дванадцятьох, пішов до архиєреїв, щоб Його їм видати. 11. А вони, як те почули, то зраділи й обіцяли йому срібняків дати. І він шукав, як би Його в сприятливий час видати. 12. Першого дня Опрісноків, коли жертвували на пасху, говорять Йому Його учні: Де хочеш, щоб приготували ми пасху, щоб спожив ти? 13. Посилає двох своїх учнів, каже їм: **Ідіть до міста, зустріне вас чоловік, який воду в глечикові нестиме, - ідіть за ним.** 14. **Куди увійде, - скажіть господареві дому, що Вчитель каже: Де моя світлиця, в якій споживатиму з моїми учнями пасху?** 15. **І той вам покаже велику світлицю - прибрану, готову: тут і приготуйте нам.** 16. І відійшли учні, і прийшли до міста, і знайшли так, як сказав їм, - і приготували пасху. 17. Коли настав вечір, приходить з дванадцятьма. 18. Як сиділи за столом та їли, Ісус сказав: **Щиру правду кажу вам, що один з вас, що їсть зі мною, видасть мене.** 19. Почали вони сумувати і питати Його один за одним: Чи не я, бува, [і інший: Чи я]? 20. Він же сказав їм: **Один з дванадцятьох, що вмокає зі мною в одній мисці.** 21. **Людський Син іде так, як написано про нього. Горе тій людині, через яку Син Людський буде зраджений. Краще було б тій людині не народжуватися.** 22. Як вони їли, [Ісус] узяв хліб, поблагословив, переломив, дав їм і сказав: **Візьміть, [споживайте], це тіло моє.** 23. Узяв чашу, хвалу сказав, дав їм - і всі пили з неї. 24. Промовив їм: **Це моя кров [Нового] Завіту, що проливається [за багатьох].** 25. **Щиру правду кажу вам, що більше не питиму плоду виноградного до того дня, коли Його питиму новим - у Божому Царстві.** 26. І заспівавши, вийшли на Оливну гору. 27. Каже їм Ісус, що: **Всі ви спокуситеся, бо написано: Вражу Пастиря - і розбредуться вівці.** 28. **Але потім, коли воскресну, то з'явлюся раніше вас у Галилеї.** 29. Петро сказав Йому: **Хай усі спокусяться, - але не я.** 30. Каже йому Ісус: **Щиру правду кажу тобі, що ти нині, цієї ночі, перш ніж двічі заспіває півень, ти тричі мене зречешся!** 31. Він же ще сильніше запевняв: **Якби я мав умерти з тобою, - все одно не зречуся**

тебе! Так само і всі казали. **32.** І приходять до місця, що зветься Гетсиманія, і каже своїм учням: **Сидіть тут, доки не помолюся.** **33.** Взяв з собою Петра, Якова та Івана і почав сумувати й тужити **34.** та казати їм: **Смертельно смутна моя душа - будьте тут і пильуйте.** **35.** Відійшовши трохи, упав на землю і молився, щоб, коли це можливо, поминула Його ця година. **36.** Казав: **Авва, Батьку! Все для тебе можливе: зроби так, щоб поминула мене ця чаша; але хай буде не те, чого я хочу, але те, що ти.** **37.** І приходять - знаходять, що вони заснули; каже Петрові: **Симоне, ти спиш? Ти не зміг пильнувати однієї години?** **38.** **Не спіть і моліться, щоб не ввійти вам у спокусу, бо дух бадьорий, а тіло кволе.** **39.** І пішов знову, помолився, промовивши те ж слово. **40.** А повернувшись, знайшов, що вони знову спали, бо очі їхні обважніли - та й не мали що відповісти. **41.** Приходить утретє, каже їм: **Спите далі і спочиваєте? Досить, прийшла година, і Людський Син видається в руки грішників.** **42.** **Уставайте, ходімо, вже наблизився той, що мене зраджує.** **43.** Щойно він це вимовив, як з'явився Юда, один із дванадцятьох, і з ним юрба з мечами та колами від архиєреїв, книжників і старшин. **44.** Той, що зрадив Його, дав їм знак, кажучи: Кого поцілую, той і є; схопіть Його і ведіть обережно. **45.** Пішов, тут же підступив до нього й каже: Учителю! - і поцілував Його. **46.** Ті ж простягли до нього руки - й схопили Його. **47.** Один із тих, що стояли, витягнув меч і вдарив архиєреєвого раба та відрізав йому вухо. **48.** Ісус сказав їм у відповідь: **Ви вийшли зі зброєю і колами, наче проти розбійника, щоб мене схопити.** **49.** **Кожного дня був я з вами, навчав у храмі, але не хапали ви мене; та нехай же збудуться Писання.** **50.** І всі полишили Його, втекли. **51.** Один юнак ішов за ним, обгорнувшись наголо в простирадло. Схопили і його. **52.** Але він, лишивши простирадло, втік [від них] голим. **53.** Повели Ісуса до архиєрея. Зійшлися всі архиєреї, старшини та книжники. **54.** Слідом за ним здалека йшов Петро - аж у двір архиєрея. Сів зі слугами та й грівся біля вогню. **55.** Архиєреї, вся рада, шукали свідчень проти Ісуса, щоб Його вбити, але не знаходили. **56.** Багато хто неправдиво свідчив проти нього, та свідчення ті не сходилися. **57.** Деякі, піднімаючись, фальшиво наговорювали на нього так: **58.** Ми чули, як він говорив, що **зруйнує цей рукотворний храм і за три дні збудує інший, нерукотворний.** **59.** Але й це їхнє свідчення не підтвердилося. **60.** Тоді архиєрей, ставши посередині, й запитав Ісуса і сказав: То не відповідаєш нічого на те, що проти тебе свідчать? **61.** Він мовчав і не відповідав нічого. Вдруге архиєрей запитав Його і каже Йому: Чи ти Христос, Син Благословенного? **62.** А Ісус сказав: **Я ним є - і побачите Людського Сина, що сидітиме праворуч Сили і йтиме небесними хмарами.** **63.** Архиєрей роздер на собі одяг і сказав: Навіщо потрібні нам свідки? **64.** Ви ж чули оце хулу, - як вам здається? І вони всі присудили, що Він повинен умерти. **65.** Деякі почали плювати на нього, закривати Його обличчя, бити по щоках, ще й приказували Йому: Пророкуй! І слуги теж били Його в обличчя. **66.** Петро був унизу на подвір'ї. Приходить рабиня архиєреєва, **67.** побачила Петра, що грівся, глянула на нього й каже: І ти був з Ісусом Назарянцем. **68.** Він зрікся, кажучи: Не знаю, не розумію, про що ти говориш. І вийшов у переддвір'я. І тут півень заспівав. **69.** Рабиня,

побачивши Його знову, почала говорити присутнім, що цей є із них. **70.** Він знову зрікся. Невдовзі присутні казали Петрові: Справді, ти з них, бо ти галилеєць [і мова твоя та сама]. **71.** Він почав божитися, клястися, що не знає людини, про яку вони говорять. **72.** І тут удруге заспівав півень. Згадав Петро слово, яке йому сказав Ісус: **Перш ніж півень двічі заспіває, зречешся мене тричі.** І почав плакати.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса